

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 353/2015-4

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. augusta 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED]
[REDACTED] vo veci namietaného porušenia jeho práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6 Pp 117/2014 z 26. februára 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júla 2015 doručená sťažnosť [REDACTED]
[REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Trenčín (ďalej len

„okresný súd“) sp. zn. 6 Pp 117/2014 z 26. februára 2015 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

„Moja sťažnosť pre porušenie môjho ústavného práva na spravodlivý a zákonný súdny proces, smeruje voči Okresnému súdu Trenčín, uznesenie zo dňa 26. 02. 2015, sp. zn. 6 Pp/117/2014, v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín, uznesenie, sp. zn. 2 Tos/44/2015-40, v poradí druhé.

Môj a nielen môj právny názor, ale aj názor Trestného kolégia - NS SR, že prejednanie žiadosti o podmienčné prepustenie z výkonu trestu na slobodu nestojí mimo rámca práva na spravodlivý súdny proces, garantované článkom 6 dohovoru. Podstata práva na spravodlivý proces spočíva v oprávnení každého reálne sa domáhať ochrany svojich práv na súde a v povinnosti súdu nezávisle a nestranne vo veci konať. Krajský súd v svojom uznesení konštatuje, že okresný súd porušil zákon! A ak defacto, de iure, per analogium, moju žiadosť o P. P. zamietol ide zjavne o porušenie môjho ústavného práva.

Žiadam Ústavný súd - SR, vzhľadom na moje súčasné postavenie väzňa, žiadam ustanovenie ex offio advokáta, aby podal túto moju ústavnú sťažnosť.

Moja ústavná sťažnosť je zákonná a dôvodná.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ vo svojej neperfektnej sťažnosti namieta porušenie svojho práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu z 26. februára 2015. K namietanému porušeniu označeného práva malo podľa sťažovateľa dôjsť v dôsledku zamietnutia jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa zistenia ústavného súdu uznesením z 26. februára 2015 okresný súd zamietol podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) a ods. 2 Trestného zákona ako nedôvodný návrh sťažovateľa na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) o uvedenej sťažnosti rozhodol uznesením č. k. 2 Tos/44/2015-40 z 25. marca 2015 tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu z 26. februára 2015 zrušil v celom rozsahu a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Krajský súd svoje uznesenie z 25. marca 2015 odôvodnil tým, že podľa jeho zistenia v konaní predchádzajúcom uzneseniu okresného súdu z 26. februára 2015 neboli splnené zákonné podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia (§ 292 ods. 4 Trestného poriadku)

v dôsledku toho, že predvolanie na verejné zasadnutie okresného súdu konané 26. februára 2015 bolo sťažovateľovi doručené až 2. marca 2015, t. j. po jeho vykonaní, a zo spisu nevyplýva, že by sťažovateľ so skrátením zákonnej lehoty na prípravu verejného zasadnutia súhlasil.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Sťažovateľ mal podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku právo podať proti napadnutému uzneseniu okresného súdu sťažnosť (čo aj urobil), o ktorej bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť krajský súd. Právomoc krajského súdu rozhodnúť o sťažnosti sťažovateľa v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu na ďalšie prerokovanie a rozhodnutie v tejto veci.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci, a z tohto dôvodu bolo už ďalej bez právneho významu zaoberať sa žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2015